

Nr 591

Av herr **Wahrendorff**, *angående behovet av daghemsplatser, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 509 i Första kammaren)

Det är allmänt bekant att det finns en stor arbetskraftsreserv bland de hemarbetande gifta kvinnorna, som på grund av dels otillräcklig tillgång på deltidstjänster, dels svårigheter att på ett tillfredsställande sätt lösa frågan om tillsynen av sina barn inte för närvarande har möjligheter att göra en aktiv insats i produktionslivet. En stor grupp av dessa kvinnor äger en gedigen utbildning som kunde ge dem en välbehövlig inkomst. Samtidigt innebär den också i många fall en icke obetydlig penninginvestering.

Inte minst ur nationalekonomisk synpunkt bör det enligt vår mening vara en angelägenhet för samhället att se till att de praktiska problem löses som lägger hinder i vägen för en gift hemarbetande kvinna att när hon så önskar kunna ta en deltidstjänst.

Härvid spelar som redan inledningsvis nämnts tillsynen av barnen en väsentlig roll. Dels gäller det att under betryggande former få barnen placerade under moderns bortovaro, dels gäller det också att barnen under samma betryggande förhållanden kan beredas vård och tillsyn vid t. ex. ett tillstötande sjukdomstillstånd. Vid sistnämnda tillfällen ställs speciellt den ensamstående modern ofta inför en mycket brydsam situation.

Det stora problemet i sammanhanget är det otillräckliga antalet daghem. Det synes nödvändigt att förutom att ett ökat antal daghem uppföres dessa även kompletteras med större antal familjedaghem.

Med hänsyn till den betydelsefulla funktion dessa daghem har att fylla är det av största betydelse att bristen på området snarast avhjälpes. En allsidig utredning i syfte att kartlägga det förefintliga och framtida behovet synes angelägen. I en sådan översyn bör även ingå undersökning av i vilken utsträckning verksamheten mellan de två formerna av daghem kunde samordnas. Enligt min mening vore en sådan samordning av stor betydelse med hänsyn till den rådande platsbristen. Vid barnens sjukdom kan speciellt den ensamstående familjeförsörjaren ställas inför stora svårigheter när det gäller att placera barnen för vård och tillsyn. I samarbete kunde daghemmen lösa problemet. Respektive förälders situation underlättas därigenom avsevärt och innebär att denne friktionsfritt kan sköta sitt förvärvsarbete.

Det är ofrånkomligt att ett ökat antal daghem av båda formerna är nödvändigt för att tillgodose behovet av tillsynen av barnen till såväl de gifta

förvärvsarbetande mödrarna som de ensamstående familjeförsörjarna på ett tillfredsställande sätt.

Frågan om anskaffande av tillräckligt antal deltidstjänster hänger enligt min mening samman med ovannämnda spörsmål. I takt med ökade deltidstjänster ökar också behovet av daghem. Under alla förhållanden är dessa inte tillräckliga ens för att tillgodose de ensamstående föräldrarnas behov av att på ett tillfredsställande sätt lösa frågan om tillsynen och omvårdnaden av barnen.

Det synes mig angeläget att en ingående undersökning av det föreliggande och framtida behovet av daghemsplatser snarast kommer till stånd.

Med hänsyn till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en skyndsam utredning angående behovet av daghemsplatser för förvärvsarbetande mödrars och ensamstående familjeförsörjares barn och därvid även undersökning av möjligheterna till en viss samordning mellan de kommunala daghemmen och familjedaghemmen samt även kartläggning av det framtida behovet av sådana platser i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 26 januari 1962

Harry Wahrendorff